

anerkender det arbejde, Norge har gjort sammen med 45 andre stater med at lave en erklæring, som handler om de klyngevåben, som er upræcise og upålidelige? De skal ikke have anerkendelse, for man kan kun få anerkendelse, hvis det er alle klyngevåben.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det, jeg forholder mig til, er bare, at vi ved, at de klyngebomber, der har den selvdestruktionsmekanisme, ikke er pålidelige nok. Og det er jeg i tvivl om, for jeg kan ikke høre, at regeringen helt fuldt og fast siger, at den vil forbyde alle former for klyngebomber. Det er ikke det, den danske regering siger. Derfor synes jeg ikke, det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremlagt her, er tilstrækkeligt til, at Socialdemokratiet kan stemme for det.

Derfor vil jeg hellere gå tilbage til den diskussion, der var i 2004, hvor vi forpligter hinanden til at arbejde for et totalt moratorium. Det er langt at foretrække. Jeg synes, det er en stor gestus, de andre lande har vist ved at være så konsekvente, som de har.

Kl. 19.15

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg får jo tilsyneladende ikke svar på mit spørgsmål, for selvfølgelig er der sikkert mange lande, der er dybt imponerede over, at hr. Bjarne Laustsen fra Nordjylland fortæller om, hvad de skal gøre, men tror hr. Bjarne Laustsen ikke, det imponerer en lille smule mere, når Norge og 45 andre lande går hen og laver en erklæring, der hedder: Vi vil gerne have et forbud mod de klyngevåben, som er upræcise og upålidelige, og i stedet for have klyngevåben med selvdestruktion?

Kan man slet ikke give en anerkendelse af det stykke arbejde? Eller er det sådan bare sort og hvidt, enten-eller, og hvis man ikke kan få det hele, så skal man slet ikke gøre noget? Det er jo det, som hr. Bjarne Laustsen siger.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er helt sikker på, at både Ungarn og Norge og Østrig og andre lande og forhåbentlig også Danmark siger noget omkring det her, at Socialdemokratiet og hr. Bjarne Laustsen fra Nordjylland siger, at det er ganske uacceptabelt, at 98 pct. af de klyngebomber rammer civile mål. Det

er for os i Socialdemokratiet nok til at sige, at vi vil arbejde for et totalt forbud. Jeg er helt sikker på, at det er ganske uacceptabelt for de lande, som jeg nævnte før – selv om det også har været deres intention, at det er et krigsvåben – at de efterfølgende rammer civile. Derfor tror jeg, at den diskussion, de har, også handler om, hvordan vi kan forbyde det, altså hvordan vi kan forebygge i stedet for at helbrede.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Jeg siger tak til forespørgerne, fordi man rejst debatten om anvendelse af klyngebomber. Det er væsentligt at få skabt international omtale af dette meget effektive krigsvåben, som dog desværre har så mange dårlige følgeegenskaber. Et klyngevåben består af op til 600 mindre sprængladninger, som er anbragt i en beholder. Våbnene kan enten afskydes som granater eller kan nedkastes fra fly, og minibomberne spredes over et stort område. Det er et våben, der er udviklet til at kunne rette angreb mod en fremtrængende styrke bestående af pansrede køretøjer med infanteri. Til dette formål er klyngevåben meget effektivt. Efter at våbnene er blevet afskudt, sker der så desværre det, at en del af disse minibomber ikke eksploderer, men kommer til at ligge rundtomkring som ikkedetonerede miner. Fejlprocenten kan være høj, helt op til 25, men normalt ligger procenten på mellem to og fem.

Beklageligvis sker der så efterfølgende det, at disse minibomber bliver fundet lang tid efter krigssituationen, og at mange civile, ikke mindst børn, har mistet livet eller er blevet såret. Klyngevåbnene er blevet anvendt mange steder siden udviklingen af våbnene – allerede i Vietnamkrigen, senere i Afghanistan, i Golfkrigen, på Balkan, i Tjetjenien og senest altså i krigen mellem Libanon og Israel.

I Vietnam og Cambodien er små ueksploderende bomber stadig et problem her 30 år efter krigen afslutning. Såvel Israel som Libanon er med rette blevet kritiseret for at have anvendt dette uberegnelige klyngevåben i sidste sommers krig.

Dansk Folkeparti støtter regeringens holdning, nemlig at anvendelsen af klyngevåben bør standses eller i hvert begrænses, idet man udmærket kan sammenligne det med landminer, og vi anerkender den indsats, som regeringen